

5^e jaargang, no. 5
mei 2026

ogeroop

In deze uitgave:

- Altijd vol goede moed!
- Openbaring in vogelvlucht (14)
- Pinksteren
- De 2^e brief aan de Tessalonicenzen (2)
- Volk van God? Dat zijn wij!
- Hoor je God... of hoor je alleen geluid?
- Wandelen door het Oude Testament (36)
- Een mooi begin

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE (met links naar de artikelen)

- 2 Van de redactie: Altijd vol goede moed!
- 3 Openbaring in vogelvlucht (14) - Toon van den Hoorn
- 5 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: MP3 Toon vd Hoorn
- 5 Pinksteren - Sjaak Roose
- 6 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 6 De 2^e brief aan de Tessalonicenzen (2) - J.E. v.d. Brink
- 8 Wat is waarheid? – Evelien
- 12 Volk van God? Dat zijn wij! - Gerard Wassink
- 13 Wandelen door het Oude Testament (36) - Cees Visser
- 19 Jongerenrubriek: Hoor je God of alleen geluid - Zeina Bassa-Dafesh
- 21 Een mooi begin - Jan Verwoerd
- 22 Mededelingen, websites en colofon
- 22 Gedicht: Want het wordt altijd weer licht - Hanny Laurita

VAN DE REDACTIE:

ALTIJD VOL GOEDE MOED!

Satan is er als geen ander op uit, om ons *moedeloos* te maken. Hij weet dat moedeloosheid deprimeert en het maakt ons lamrendig (= futloos, lusteloos en passief) in ons geestelijke functioneren. Waarschijnlijk ken je wel eens bij vlagen dat gevoel dat de moed je in de schoenen zinkt en het zo gaat (k)nijpen dat er bijna geen positiviteit meer uit je leven tevoorschijn komt... De *geest van moedeloosheid* die verwantschap heeft met de geest van vreesachtigheid (2 Tim. 1:7, HSV) is een demon die ons als kinderen van God - als wij niet waakzaam zijn - zomaar kan vloeren. Dat is *niet* wat we willen, ook *niet* wat per se hoeft te gebeuren, maar het is *wel* een verzoeking om je ertegen te wapenen en je strijd in 'eigen hemel' te voeren op dit punt. *Daarom, geef NOOIT, NOOIT, NOOIT de moed op!*

Er zijn woorden van God nodig om de overwinning te behalen op dit gebied. Al in het oude verbond komt dat ter sprake en is het meermalen aan de orde:

Tegen de verspieters van het beloofde land werd gezegd:

- ***"Weest moedig en neem van de vruchten van het land mee..."*** (Num. 13:20).

Mozes zei tegen Jozua:

- ***"Wees sterk en moedig, vreest niet en siddert niet voor hen, want de Here, uw God gaat met u; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten"*** (Deut. 31:6 en dat wordt in de verzen 7 en 9 nog eens dubbel en dwars herhaald en ook in vers 23 en zie ook Hebr. 13:5b).
- De opdracht van de Here aan Jozua om Kanaän in bezit te nemen met de oproep ***"wees sterk en moedig"*** wordt in Jozua 1:6,7,9,18 maar liefst 4x als belangrijke wapenleus vermeld en in Jozua 10:25 nog eens krachtig benoemd.
- Ps. 31:25 verwoordt het zo: ***"Weest sterk en uw hart zij onversaagd, gij allen die op de Heer hoopt."*** Onversaagd wil zeggen: dapper en onverschrokken. Hoe goed is het altijd *de moed van de hoop* te hebben in ons leven en *elkaar daartoe op te wekken en aan te sporen*, om dat vast

te houden, wat er ook gebeurt. Hoor maar hoe dat praktisch kan:

- ***"De een hielp de ander en zei tot zijn makker: HOUD MOED!"*** (Jes. 41:6).

Denk ook aan, wat van Paulus opmerkelijk is opgetekend:

- ***"En toen Paulus hen (= de broeders) zag, dankte Hij God en greep moed"*** (Hand. 28:15c).

Zo kunnen we doorgaan met heerlijke woorden van God, zoals in het bekende Jesaja 40:28-31:

- ***"Een eeuwig God is de Here, Schepper van de eindigen der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden. Hij geeft de moede (dus ook: de moedeloze) kracht en de machteloze vermeerdert Hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht, zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede (dus ook niet: moedeloos); zij wandelen, maar worden niet mat."***

Dat *putten* van het levende water (Woord en Geest) bij God gaat soms *diep*, het is geen oppervlakkig liedje zoals de wereld zingt: 'van je hele hola, houd er de moed maar in...', maar het gaat veel dieper! Het focust je niet langer op de zichtbare, aardse dingen die je moe(deloos) en mat kunnen maken, omdat je als een arend *hoog* mag en kunt 'opwieken' naar het hemelse leven dat je kracht geeft en moedig maakt in de Heer!

- In Jes. 50:4a lezen we een vers dat in het bijzonder allereerst op Jezus van toepassing was, maar ook voor ons, om een discipel-oor en een discipel-tong te hebben ter bemoediging van anderen: ***"De Here HERE heeft mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen."***
- In de evangeliën gebruikt Jezus zo'n 6x de opwekkende worden ***"Houd moed."*** Speciaal denk ik aan: ***"In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen"*** (Joh. 16:33). The Amplified New Testament geeft voor 'verdrukking' de volgende varianten die leerzaam en nuttig zijn in dit verband: verzoeken, nood en frustratie.¹
- *Te midden van de storm* gebruikt Paulus ook de opbeurende en opmonterende woorden: ***"Maar ook nu wek ik u op moed te houden"*** en: ***"Daarom mannen, houd moed, want dit vertrouwen heb ik op God, dat het zo zal gaan als mij gezegd is"*** (Hand. 27:22,25).
- In zijn brieven roert Paulus ook die moed van de hoop aan: hij zegt tegen de Efeziërs ***"de moed niet op te geven bij mijn verdrukkingen"*** (Ef. 3:13) en zelfs: ***"En het merendeel van mijn broeders heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen, om met des te meer moed onbevreesd het woord Gods te spreken"*** (Fil. 1:14). En ook: ***"Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, als wij niet verslappen"*** (door het op te geven).

¹ Ik herinner mij dat broeder Henk Lijzenga eens heel opmerkelijk zei: *"Wie veel visie heeft, krijgt ook met veel frustratie te maken."*

Laten wij dus doen wat goed is voor allen, maar inzonderheid voor onze geloofsgenoten” (Gal. 6:9-10).

- Het is mij opgevallen dat Paulus in zijn tweede Korinthebrief een *aanhoudende reeks van vier teksten* gebruikt over de moed, die mij aangesproken hebben in mijn dagelijkse geloofsleven, om de moed niet te verliezen, maar voortdurend goede moed te houden:
1. *“Daarom, nu wij deze bediening hebben, die ons door barmhartigheid is toevertrouwd, verliezen wij de moed niet, maar hebben wij verworpen alle schandelijke praktijken die het licht niet kunnen verdragen...” (2 Kor. 4:1).*
 2. *“Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd. Want de lichte last van een ogenblik bewerkt voor ons een alles ver te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare, want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig” (2 Kor. 4:16-18).* De last lijkt soms zwaar en lang te duren, maar met het geloof van Paulus is het KORT EN LICHT en het heeft een enorme heerlijkheid tot gevolg!
 3. *“Daarom zijn wij te allen tijde vol goede moed, ook al weten wij, dat wij, zolang wij het lichaam ons verblijf hebben, ver van de Here in den vreemde zijn, want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen” (2 Kor. 5:6-7).*
 4. *“Maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen” (2 Kor. 5:8).*

Houd deze ‘vier op een rij’ paraat in de praktijk!

We halen tenslotte een prachtig koortje aan, dat zo mooi van toepassing is op dit onderwerp:

*Houd moed, wees sterk
Jezus heeft je macht gegeven
Houd moed, wees sterk
In een overwinningseven
Daarom aan het werk
Want in Gods waarheid word je sterk
Hanteer gerechtigheid en recht altijd
Voor je Heer en God voor eeuwig.
(Kapelklanken Koor 2).*

De video link naar koor 2 op YouTube [HIER](#) te beluisteren.

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (14)

DE TWEDE BAZUIN

Door Toon van den Hoorn

Openb. 8:8-9; Openb. 12:7-12

1. Wat gebeurt er nu in die woestijnsituatie gedurende die 3½ jaar?

Ook bij de tweede bazuin gaan de geboortegolven van zonen Gods gewoon door. Bij de tweede bazuin vindt er

een confrontatie, een oorlog, plaats tussen de eerstelingen en Belial. Ook volgen er daarna verzoeken.

2. Bij de tweede bazuin:

- * Oproep tot de oorlog.
- * Oproep om trouw te blijven, appèl om te blijven staan, je niet mee te laten sleuren door de waterstroom, verzoeken.
- * Proclamatie van de totale overwinning over de draak die nu mogelijk is.
- * De draak wordt op aarde geworpen.

3. Openb. 12:7 Er komt oorlog in de hemel

In deze oorlog gaat het om heel andere dingen dan de strijd die wij nu voeren tegen de machten der duisternis. Nu strijden en overwinnen wij om verder te kunnen met wat de Heer bedoelt.

Hier gaat het om een totale verandering. Het gaat hier om een inzet zo groot. Het gaat om heerschappij, macht uitoefenen in de hemel. *Wie is daar nu de sterkste? Zijn dat de zonen Gods? Blijven zij trouw aan Jezus? Gaan zij hun positie als zoon van God uitvoeren? Of zijn ze gevoelig voor het aanbod van de boze, om voor hem koning te zijn?*

Hagel en vuur komen af op de eerste zonen Gods. Zij moeten door die zee heen, *vermengd met vuur en glas* (Openb. 15:2). Maar het raakt hen niet. De eerste zonen gaan rond, *weldoende, genezende allen die door de duivel overweldigd zijn* (Hand. 10:38). Het rijk der duisternis doet er alles aan om dit te keren. *Te vergelijken met Jezus in de woestijn.*

Als er oorlog in de hemel ontstaat, wordt de tweede bazuin geblazen.

Een duidelijk spreken van de gemeente tot al de eerstelingen. Tot allen die aantreden om zoon van God te worden. *Het is de oproep: blijf trouw. Blijf afhankelijk. Blijf dienen. Houd stand. Richt je nog steeds op de woorden van God. Op de wil en de verlangens van God. Eenieder zal zich duidelijk uitspreken: in een ja tegenover God en Jezus Christus.* Een ‘ja’ tegen dit evangelie der hemelen. Een duidelijk ‘ja’ tegen het zoonschap. Een ‘ja’ tegen afhankelijkheid, volgen, dienen. Eigenlijk zaken, waar je nu al in kan oefenen.

Eenieder dient persoonlijk deze volmaakte keuze te maken. Vast te maken in zijn leven. Vast te maken in de oorlog. De duivel kan voortaan niets meer inbrengen. Hij moet het onderspit delven.

De inzet van de eerstelingen is dus de bevestiging van hun zoonschap.

Hun ‘ja’ bepaalt voor eeuwig hun leven. Daardoor zijn zij bruikbaar en zullen velen *uit het vuur halen* (vergelijk Jud. 22-23). Ze werken met Jezus mee aan de totale

ontmaskering en ontmanteling van het rijk der duisternis. Ze werken mee aan het herstel van de schepping.

4. Praktisch

Het is allemaal heel eenvoudig. Trouw blijven, gehoorzaam blijven, nederig, afhankelijk van Jezus blijven. Daarin ligt *nu* onze groei en *straks* ons volledige behoud. Dingen die wij nu reeds volledig mogen leren, zullen straks helemaal in ons voordeel zijn.

Voor zonen van God is het normaal te blijven staan. De duivel kan gaan, zoals hij gekomen is. Hij gaat volledig onderuit in deze oorlog. Belial ziet zijn opdracht om te verhinderen dat er zonen Gods komen mislukken. Satan staat met lege handen.

Jezus bereidt ons nu al voor op de komende dingen. Hij leert ons *nu* om trouw te zijn in het kleine. Dan zul je ook trouw zijn in het meerdere, waar je over gesteld wordt. Jezus leert ons *nu* afhankelijk te zijn in alle omstandigheden. Dan heeft de duivel geen enkele invloed. Jezus leert ons *nu* het koninkrijk Gods vast te houden, het evangelie ons eigen te maken. Leven verkrijgen in jezelf. Een eigen persoonlijke relatie met Hem ontwikkelen. Heel bewust omgaan met de dingen van zijn Koninkrijk. Dat leert Jezus je nu. Als je daarbij belaagd wordt door machten der duisternis is bevrijding mogelijk. Je moet het wel zelf in eigen leven opbouwen. Niemand kan immers voor een ander leven. We kunnen elkaar bemoedigen, woorden van God tot elkaar spreken. Het leven van God, dat aan het zoonschap Gods vooraf gaat, dienen we zelf te ontwikkelen. Dat is iets van onszelf. Het gaat om je eigen leven. Je eigen liefde, gehoorzaamheid, inzet, afhankelijkheid, welwillendheid. Daar wijst Jezus ons nu reeds op, opdat wij ook straks tegenover die satan kunnen blijven staan als een onbeweeglijke rots.

Als je nu, op dit moment, *ja* zegt, kan ook niemand jou van die keus in dat stadium terughouden. Als je 'ja' zegt tot Jezus, blijft 'ja' zeggen, dan ben je voor eeuwig behouden voor zijn onwankelbare koninkrijk. *Dat duidelijke geluid mag je nu al laten horen.*

5. Een oproep klinkt bij de tweede bazuin om trouw te zijn.

Met het volmaakte 'ja' van de zonen Gods klinkt in de tweede bazuin tevens door de jubelroep van de totale overwinning. Michael en zijn engelen staan aan de kant van de zonen Gods. Zij strijden mee in deze geestelijke oorlog (Openb. 12:7).

We zien in *Openb. 12:8*: hij kan geen standhouden. De draak wordt uit de hemel van de zonen Gods geworpen, *hij wordt op aarde geworpen* (Openb. 12:9), hij wordt *in de zee geworpen* (Openb. 8:8) en dan *Openb. 12:12*:

wee de aarde en de zee. Hij wordt uit hun hemel geworpen. Daarmee verschijnt het volle heil, zichtbaar en tastbaar in mensen. In volwassen zonen Gods in de gemeente. De kracht van God komt openbaar. Hier komt te voorschijn de macht van Christus met zijn gemeente. *Dat is het heerlijke resultaat van deze oorlog in de hemel. De eerstelingen komen als overwinnaars uit de oorlog.* Voor eeuwig geschikt voor Gods Koninkrijk, maar nog steeds in een sterfelijk lichaam. *In een situatie gelijk aan Jezus na zijn overwinning in de woestijn.* Daar staan de zonen Gods. Bereid tot goed werk. Toegerust tot alle goed werk. Zij gaan het vuur in. Om anderen eruit te halen. Ze preken het Koninkrijk Gods. Zij gaan recht op hun doel af, in grote blijmoedigheid, in alle nederigheid en afhankelijkheid. Ten volle bereid, om voor dit evangelie te lijden, smaad te dragen, door het vuur te gaan. Tegelijkertijd weten ze: er is grote vreugde in de hemel. Enorme vreugde in de gemeente. De wederkomst van Jezus *in de zijnen* is een feit. Verschenen is het heil, de kracht, het koningschap, de macht van Jezus. Hij is in de zijnen openbaar. Nu wordt zijn komst *met de zijnen* voorbereid.

6. Praktijk

Laten wij dat nu ook beseffen. Te midden van alles kan er vreugde zijn. Hoe? Als je bewust leeft in het Koninkrijk Gods. Als je het hanteert, belijdt, gelooft, vasthoudt. Dan mag je je verdiepen in de vreugdevolle dingen van het koninkrijk. Daarbij kan je die vreugde ook ervaren, want als je bezig bent met blijde dingen word je blij. Dus vreugde nu, om naar dat zoonschap toe te groeien, en dat ondanks strijd, ondanks lijden. Het zal een enorme vreugde zijn, om als zoon van God openbaar te komen. Het zal een vreugde zijn om als zoon Gods te blijven staan, als de draak komt met zijn leugens. Het zal een geweldige vreugde zijn om als zoon Gods, in Jezus' Naam dan die geweldige bediening te aanvaarden en in zijn Naam door te gaan, ondanks alles.

7. De verzoeken

Belial verliest van de zonen Gods.

Voor satan komen de zonen Gods openbaar. Dat hebben we gezien bij de eerste bazuin. Het is een proces dat zich voortzet.

In de oorlog wordt Belial UIT de hemel van de zonen Gods geworpen. Dat is iets wat zonen Gods dan kunnen: uitdrijven uit hun hemel. Nu verandert de opzet van het rijk der duisternis.

Satan treedt weer naar voren *en komt met vleierij, verleugening, verleiding.* We zien dat in Openbaring: *hij werpt water achter hen aan, vuur achter hen aan.* Een stroom, een enorme kracht. Woorden met een betovering erin. Die stroom bereikt zijn doel niet bij de zonen Gods.

De satan probeert de zonen Gods te interesseren voor zijn bedoelingen. Los te weken uit de gemeente, te isoleren. Dat doet hij met woorden als:

”Jij weet het zelf wel. Je hoeft niet meer te overleggen. Je bent nu toch een zoon. Het is niet meer nodig om de minste te zijn. Je bent een zoon van God. *Je hoeft niet langer smaad te dragen en te lijden. Het is voor jou helemaal niet nodig om tweeënveertig maanden lang met een zak bekleed (Openb. 11:3) rond te gaan door verdrukking.* Moet het nou nog moeilijker worden? Dat hoeft helemaal niet, want je bent een zoon van God. En als jij een zoon van God bent, *dan is het ook mogelijk om het niet meer moeilijk te hebben.* Als jij verdrukking hebt, vuur om je heen merkt, *dat hoeft niet meer.* Ik kan dat zo van je wegnemen. Ik ben namelijk ‘de heilige Geest’. En als je voor mij knielt, dan zal ik jou alles geven.”

Het woordje *direct* speelt een grote rol *bij de verzoeken.*

Verzoeking: als jij als zoon Gods één keer naar mij luistert, ‘ja’ zegt tegen mij, dan geef ik jou mijn hele koninkrijk.

Satan gaat dus verleiden. Zijn hele kracht, troon en grote macht (= gevormd door Belial en Apollyon) biedt hij aan. Dat gebeurde ook bij Jezus.

De duivel treedt hier zelf in naar voren en biedt dit alles aan. Dat leidt tot een ‘ompluggen’ bij de derde bazuin van een zoon van God. Dat wil zeggen: van plus naar min (*wordt vervolgd*).

[19960306-2369-TvdH-openb8.8-9,12.7-12-2e bazuin De draak op aarde geworpen-\(op14\)](#)
[Overzicht studies Openbaringen](#)
[Schema zevende zegel Openbaring](#)

‘GOUD VAN OUDS EN VAN NU’

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars,

In deze versie van Hoger-op een bemoediging van broeder Toon van den Hoorn uit Psalm 28. De prediking is van vrij recente datum namelijk 26 april 2026 in de VEG Den Haag. Geen

“Goud als vanouds” maar “Goud van nu!”

David begint met een intens roepen tot God. De Heer reageert met laat je bemoedigen. Ik zie je, Ik ben niet ver maar dicht bij! Ik hoor je. Richt je niet te veel op je problemen. Misschien zit je in een storm, maar richt je nou eens minder op de golven. Blijf niet vastzitten in je natuurlijke omstandigheden. Richt je op MIJ. Sta op en heb oog voor jouw toekomst die IK jou laat zien.

De link is:

[20260426-4569-TvdHoorn-Ps28-Samen met de Heer doorbreken en uitbreken-DH](#)

VAN DE PIONIERS

PINKSTEREN door Sjaak Roose

Jezus stond en riep, zeggende: “Indien iemand dorst heeft, hij kome tot mij” (Joh. 7:37).

Hoe sta ik in Gods Koninkrijk?

Als het jaarlijkse Pinksterfeest wordt gevierd, is deze vraag erg belangrijk: *Hoe sta ik momenteel in het Koninkrijk Gods?*

Omdat nagenoeg allen in onze gemeente de doop in de heilige Geest ontvangen hebben, is het de vraag wat bovengenoemde tekst en uitspraak van Jezus ons nog te zeggen heeft.

Is die uitspraak bedoeld om tot de Geestesdoop te komen? Zeker, in eerste instantie wel. En wij hopen in de komende tijden bij de gezonde groei van de gemeente deze Geestesdoop nog bij velen gerealiseerd te zien worden. Maar er is toch ook met deze uitspraak iets aan de orde voor ons, die vervuld met Gods Geest zijn (of waren), in tongen spreken, enz.

Als het levende water van de Geest beneden peil is...

Het leven van alledag met zijn geestelijke en natuurlijke problemen kan de mens soms zó in beslag nemen, dat het peil van het ‘levend water’ wel eens zakt, erger nog: laag blijft. De bijbelstudies en samenkomsten zijn daardoor al belangrijk, dat het geloof wordt aangewakkerd en de menselijke geest op de Heer en Zijn werk en doel wordt gericht.

Natuurlijke beelden voor een geestelijke zaak

Het natuurlijke leven geeft vaak duidelijke beelden voor het geestelijke. Jezus gebruikt dorst en drinken voor een geestelijke zaak. Wat is eigenlijk dorst? Een tekort aan water. Het menselijk lichaam bestaat - en dat is het hoofdbestanddeel voor 60% uit vocht en voor 40% uit droge stof. Er is veel verlies van vocht door verdamping,

uitademing, urine, enz. Vandaar dat u, als u op visite komt steeds iets te drinken wordt aangeboden! Dat is altijd goed.

Een tekort aan water heet dorst. Zoals pijn ons waarschuwt dat iets niet goed functioneert, geeft dorst aan dat er nodig vocht moet worden aangevuld. Omdat Jezus de heilige Geest vergelijkt met levend water, begrijpen we wat Hij bedoelt. Er moeten symptomen zijn, die ons signalen geven dat er geestelijk moet worden bijgevuld!

Waarschuwingssignalen

Enkele signalen (die de ander soms beter opvallen dan de persoon zelf) kunnen zijn:

- Lauwheid - Het vuur is gedoofd, de vaart is eruit.
- Zondelust - Geen overwinningen meer op vroegere zonden of ze zelfs weer koesteren en voeden.
- Wereldzin - U was direct na uw Geestesdoop vol blijdschap en kracht en overtuiging. U sprak in volle vrijmoedigheid met anderen over de Heer. Nu is de aandacht gegroeid naar het zichtbare, tijdelijke en natuurlijke.

Hier is nog heel wat bij aan te vullen uiteraard (ik deed maar een greep als voorbeeld). Signalen die de heilige Geest ons telkens gaf en ze kwamen misschien niet over.

Heb je dorst?

“Wie dorst heeft...” Hoe kom je aan dorst om weer eens helemaal gereinigd te worden, alle zonde op te geven en opnieuw gevuld te worden met de Geest van God? In Luk. 11:13 zegt de Heiland: “...hoeveel te meer zal de Vader u de heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden”.

Wees vurig van geest

Meerdere hebben een nieuwe aansporing nodig, dacht ik. Dat er weer **vurigheid van geest** (Rom. 12:11) komt, sterke blijdschap en overtuiging, vaart in hun geestelijk leven, lust om Gods Woord te bestuderen, dagelijks tijd te nemen voor een stille, diepe omgang, gemeenschap met Hem.

Gebed is van het hoogste belang

Waarom gaat u er niet om bidden? Zou dit jaar het Pinksterfeest alleen maar een groot feest zijn, omdat we op die dag ons (natuurlijke) gebouw gaan betrekken? Hét feest is, dat de Heer door Zijn Geest ons eigen, héle huis kan betrekken, opnieuw en dieper dan ooit. Je moet ervoor naar Jezus! **“hij kome tot Mij en drinke!”** Straks een Pinksterfeest vól Geest!

Uit: Mededelingenblad Stichting Gemeentebouw Groningen, mei 1976.

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

Pinksteren, als feestdag, is weer voorbij, maar voor ons is elke dag Pinksteren door de doop in heilige Geest. We zingen er ook van uit de Kapelklanken. Eerst [Lied 73](#) (De volle raad Gods) dat zegt: "De heil'ge Geest, kracht vanuit de hoge deelt Hij mee". Dan [Lied 64](#) (Krachtig door Gods Geest): "...door die Geest maakt Hij de Zijnen voor hun hoge roeping klaar" (helaas mist couplet 3). En in [Lied 151](#) (God, wij roemen Uw naam) zingen de broeders: "Door de Geest der waarheid leren wij verstaan dat wij in volmaaktheid verder zullen gaan."

'Zijn Geest die overwinnend is en helder onze geest verlicht' zingen we in [Lied 163](#) (God is goed). Ik voeg ook nog [Koor 106](#) (Sta op en ga) toe met de oproep: "ga in 't voetspoor van Jezus vol van Geest en bevrijd in kracht."

VAN DE PIONIERS

DE TWEDE BRIEF VAN PAULUS AAN DE TESSALONICENZEN (2)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

2 Tessalonicenzen 2:1-8

1,2 *Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van [onze] Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak.*

Paulus komt opnieuw terug op het probleem waar de gemeente in Tessalonica mee worstelt. Hij heeft er vaak met hen over gesproken en heeft er ook in zijn vorige brief over geschreven. Toch blijven sommige mensen dwalingen verspreiden over de wederkomst van de Heer. Het gaat hier om de *parousia*, de aanwezigheid van de Heer: zijn komst in het hart van gelovigen door de heilige Geest, met als hoogtepunt de opname in een ondeelbaar ogenblik - de vereniging met Hem. De Tessalonicenzen hebben hierin geen helder inzicht. Daardoor raken sommigen hun evenwicht kwijt en worden onrustig. Dat zien we in latere tijden en ook in

de afgelopen decennia, onder invloed van bewegingen waar men een spoedige wederkomst van de Heer verwacht. We kennen voorbeelden van mensen die naar Amerika zijn vertrokken omdat ze verwachten dat de Heer daar terugkomt. Ze verkochten alles wat ze bezaten en sommigen keerden na jaren, diep teleurgesteld en berooid terug. Anderen vertrokken naar Jeruzalem om op de Olijfberg te wachten, verkochten hun bezittingen of lieten hun kinderen niet meer leren. Weer anderen kijken voor het slapengaan naar de sterrenhemel, op zoek naar tekenen dat de Heer die nacht komt. Anderen menen uit krantenberichten te kunnen aflezen hoe laat het is op de 'wereldklok' of op de klok van het natuurlijke volk Israël. Het komt ook voor dat er misbruik wordt gemaakt van dit soort ideeën om mensen op te roepen geld te schenken of zich als zending aan te melden, waardoor gelovigen hun bezittingen verliezen, ontgoocheld raken en in onrust leven. In Tessalonica klinken profetieën dat de Heer spoedig komt, zoals het ook in onze tijd klinkt: 'The Lord is coming soon!' Men beroept zich daarbij op uitspraken van Paulus en op brieven die aan Paulus worden toegeschreven. Zo ontstaat de gedachte dat de dag van de Heer al is aangebroken. Met 'de dag van de Heer' bedoelt men de periode waarin de oogst van de wereld rijp wordt en wordt binnengehaald.

3. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs,

Paulus waarschuwt de Tessalonicenzen: laat je op geen enkele manier op een dwaalspoor brengen. Jezus zegt in zijn rede op de Olijfberg al dat mensen zullen roepen: **'De tijd is nabij'** - maar zulke profeten moet je niet volgen (Luc. 21:8). De Vader houdt tijden en gelegenheden in zijn eigen hand (Hand. 1:7). Daarom leeft de gelovige innerlijk voortdurend met de Heer, terwijl het gewone leven gewoon doorgaat; daarin ligt uiteindelijk niet het levensdoel. Paulus noemt vervolgens voorwaarden die nog vervuld moeten worden. Die zijn geestelijk van aard en hebben niet te maken met een natuurlijk Israël. Het christendom ontwikkelt zich, maar bij een deel daarvan wordt zichtbaar dat men het ideaal uit het oog verliest: het valt af van zijn hoge roeping. Er komt een tijd waarin dit openlijk aan het licht komt - en dan openbaart zich ook de mens van de wetteloosheid. Er zijn (ook vandaag) veel mensen die zich christen noemen, maar zich niet laten leiden door Gods gedachten, Gods geboden en Gods plan. Ze houden een uiterlijk vertoon van vroomheid in stand, maar van binnen laten ze zich

leiden door wetteloze geesten, in het bijzonder door vrome geesten. Jezus zegt dat de wetteloosheid toeneemt. Dat mondt uit in de openbaring van de zoon van het verderf, met zijn aanhang: de tegenstander van Christus en zijn gemeente.

4. de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

De duivel openbaart zich krachtig in zijn aanhangers, omdat hij via de mens zijn oorspronkelijke plan probeert uit te voeren: de troon van God bestijgen (Jes. 14:13,14). Daarmee botst hij met Gods bedoeling, maar in zijn hoogmoed wil hij zich nog steeds boven God verheffen. Hij wil niet dat God de mens inspireert; hij wil dat zelf doen. Hij wil de mens tot god zijn en hem doordringen met zijn eigen gedachten. Ook wil hij de aanbidding die God als eeuwige Schepper toekomt, naar zich toe trekken. Daarom neemt hij de mens volledig in bezit en laat hij hem spreken en handelen naar zijn wil. Zo imiteert hij het werk van God door de heilige Geest (zie ook Openb. 13:11 en Matt. 24:15). De antichrist verheft zich niet alleen boven God, maar duldt ook geen andere goden naast zich. Hij zet zich in de tempel van God: dat is de mens, die God zelf als woonplaats heeft uitgekozen (1 Kor. 3:16, 2 Kor. 6:16). Die neemt hij in bezit door hem te vervullen met de geest van de antichrist, ofwel de geest van de wetteloosheid.

5 Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit meermalen gezegd heb?

Paulus verwijst hier naar zijn eigen prediking. Hij heeft al eerder gesproken over deze zaken, toen hij nog in Tessalonica was (Hand.17). Hij laat de 'wij'-toon van vers 1 los en spreekt hen direct aan met 'ik', om hen op heldere wijze te confronteren met zijn onderwijs. Hij neemt verantwoordelijkheid voor deze visie op de eindtijd, zoals hij ook instaat voor de juistheid van het hele evangelie dat hij verkondigt. Wie een ander evangelie brengt, staat onder een vloek (Gal. 1:8,9).

6,7 En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is.

Paulus wijst op twee tekenen in de geestelijke wereld die aan de komst van de Heer voorafgaan. In de zichtbare wereld merkt men niets van de komst van de Heer. Men zegt immers: **'Waar blijft de belofte van Zijn komst? Want sinds de vaderen ontslapen zijn, blijft**

alles zó, als het vanaf het begin van de schepping geweest is' (2 Petr. 3:4). Er zijn altijd oorlogen, omwentelingen, aardbevingen en hongersnoden. Men blijft eten en drinken, trouwen en uithuwelijken. De natuurlijke mens ziet de tekenen in de geestelijke werkelijkheid niet.

In de hemelse gewesten komt eerst de grote afval (of 'apostasie', zie vers 3) Dat veronderstelt dat er eerst groei en uitbreiding is. Dan volgt afvalligheid. Johannes schrijft over de antichrist: *'Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet'* (1 Joh. 2:19). De antichrist en zijn 'gemeente' horen er niet wezenlijk bij. De scheiding, het oordeel dat al eerder is begonnen in het huis van God wordt definitief (vgl. 1 Petr. 4:17).

Het tweede teken in de geestelijke wereld is de openbaring van de mens van de wetteloosheid (zie vers 3). Paulus frist het geheugen van de Tessalonicenzen op: zij herinneren zich dat hij over de 'wederhouder' heeft gesproken. Daardoor kan de antichrist zich niet meteen in volle kracht openbaren. Er is een kracht die de antichrist verhindert om de mens volledig wetteloos te maken.

Die remming ziet Paulus in het menselijk besef van wet en orde, dat zich ook bundelt in overheid, rechtspraak, bestuur en instituties die de menselijke wet handhaven (Rom. 13:1-7). Er komt echter een tijd waarin dit gezag faalt en vertrappt wordt. Dan openbaart de wetteloze zich in volle breedte: hij verzet zich tegen God en tegen alles wat voorwerp van verering heet (vers 4). Paulus constateert dat de wetteloosheid nu al aan het werk is, maar nog niet tot volle ontplooiing komt; ze wacht tot het wettige gezag instort. Dat gebeurt in de dag des Heren, de eindtijd.

8 Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt.

Als niets de wetteloosheid nog tegenhoudt, komt die in mensen volledig aan het licht, vooral in de 'gemeente' van de antichrist, de wetteloze bij uitstek. Tegelijk openbaart Christus Zich in de eindtijd, volgens Gods plan, volledig in zijn gemeente, waar Gods wetten dan volmaakt functioneren: een gemeente zonder vlek of rimpel. Tussen deze twee geestelijke werkelijkheden verscherpt het conflict zich. De strijd in de hemelse gewesten bereikt zijn hoogtepunt in het geestelijke Harmagedon (Openb. 16:16). De overwinning is voor de Heer en zijn gemeente. Hij overwint door zijn Geest (adem) en door zijn Woord, die Hij beide aan zijn volk geeft. Bij zijn *parousie* (komst) verschijnt Hij in de zijnen en maakt zijn volk de vijand machteloos. *Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en het*

woord van hun getuigenis (Openb. 12:11). In Harmagedon, na de opname, valt de beslissing in deze geestelijke strijd. De volledig overwonnen, wetteloze antichrist wordt, met de geest van de antichrist (het beest uit de afgrond), geworpen in de poel van vuur: de tweede dood (Openb. 19:19-21). Zijn aanhangers worden naar het dodenrijk verwezen (*wordt vervolgd*).

WAT IS WAARHEID?

Christus, de Waarheid

Door Evelien

Naar een boodschap in de VEG Kampen op 2026-01-11.

Johannes 18:34-37 ³⁴Jezus zei: *'Vraagt u dat uit uzelf? Of hebben anderen dat over mij gezegd?'* ³⁵Pilatus antwoordde: *'Natuurlijk vraag ik dat niet uit mezelf. Ik ben geen Jood. Maar uw eigen volk en de hogepriesters hebben u bij mij gebracht. Wat hebt u verkeerd gedaan?'* ³⁶Jezus zei: *'Ik ben geen koning zoals de koningen van deze wereld. Als ik een aardse koning was, dan zouden mijn dienaren voor mij gevochten hebben. Dan zou ik niet aan de Joden uitgeleverd zijn. Maar ik ben geen aardse koning.'* ³⁷Toen vroeg Pilatus aan Jezus: *'U bent dus wel een koning?'* Jezus antwoordde: *'U noemt mij een koning. Maar ik zeg u: IK MOET DE WAARHEID BEKENDMAKEN. DAARVOOR BEN IK GEBOREN EN DAARVOOR BEN IK NAAR DE WERELD GEKOMEN ledereen die aan de kant van de waarheid staat, luistert naar mijn woorden.'* ³⁸Toen zei Pilatus: *'Wat is waarheid?'*

1. Wat is waarheid? Het is een vraag die door de hele geschiedenis klinkt

Jezus staat hier niet als een zwakke gevangene, maar als iemand die weet *wie Hij is*.

Hij zegt: *"Hiervoor ben ik geboren en hiervoor ben ik naar de wereld gekomen: om van de waarheid te getuigen."*

2. Wat bedoelen wij met waarheid? Waar denk jij aan? Wat is waar?

Ik wil graag dat je persoonlijk meedenkt, dus geef maar een reactie ... Soms kun je over een bepaalde waarheid praten. Is vis lekker of niet? Welke vis wel, welke niet? Daarover mag verschil van mening zijn.

Maar Jezus kwam niet om een persoonlijke waarheid te brengen. Hij kwam niet voor een groep. Niet voor één cultuur. Niet voor één mening. Hij kwam voor alle

mensen om de waarheid bekend te maken. En dat was nodig!

3. Waarom moest Jezus waarheid brengen?

Weer een vraag, waarbij ik hoop dat je meedenkt. Meedenkt omdat het niet mijn verhaal, mijn zoektocht moet zijn, maar jouw eigen zoektocht.

Waarom? Omdat er veel onwaarheid was en nog steeds is! En het is goed om de waarheid te spreken. In waarheid te leven. Dat is gezond, dat heeft God bedoeld. Wat is een waarheid voor jou? Dit is een vraag aan jou, aan jullie: *wat vind jij een waarheid?*

4. Jezus is de weg de waarheid en het leven

Let op hij zegt niet: Ik heb de waarheid...Jezus zei: **“Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.”** Johannes 14:6

Ik ben de waarheid. Als je twijfelt; Jezus is de waarheid. Dat vraagt om:

- Aannemen
- Geloven
- Vertrouwen en gaan!

Waarom? Omdat het waar is. Het klopt.

Als je Jezus als de waarheid aanneemt, vallen er opeens allemaal ‘kwartjes’ op z’n plek. Je leven klopt. Het leven als totaal klopt. In het Duits noemen ze dat een ‘Aha-Erlebnis.’

Wie is Jezus voor jou?

Weer een vraag waarbij ik graag zou zien dat je over na gaat denken en het uit gaat zoeken. Gun jezelf die groei, door ermee te stoeien door dit helder te maken voor jezelf. God wil graag met je de waarheid bewandelen. Het is aan jou!

En dan wil ik jullie erop attent maken dat het niet om details gaat. *Groei gaat over staan in de waarheid en de waarheid is Jezus.* En ja dan bestaan er ook binnen het christelijk geloof veel meningen. En ik denk dat je over iedere vraag een antwoord kunt vinden bij Jezus:

Wat leefde Hij voor? Wat heeft Hij erover gezegd? Wat klopt en is passend liefdevol voor jezelf, je naaste en God?

Er zijn meningen over grotere onderwerpen in de maatschappij als:

- samenwonen of trouwen,
- euthanasie
- homoseksualiteit
- of welk onderwerp ook

Als je bij Jezus naar een waarheid gaat zoeken, is de waarheid gebaseerd niet op wetten en regels, maar op liefde, op lef, op zorg, op trouw.

Zoek de waarheid niet allereerst in het onderwerp zelf, maar bij Jezus. En dat geldt ook over ‘christelijke onderwerpen’ als :

- kinderdoop of volwassendoop
- Israëlvisie
- vormen van aanbidding
- kerkelijke tradities

We kunnen zo met dat onderwerp bezig zijn, dat de samenkomst of je persoonlijke zoektocht niet meer naar God gaat. Terwijl bij Jezus, de waarheid te vinden is!

En ook over Jezus bestaan veel meningen. Ik wil pauze nemen, zodat je voor jezelf concreet maakt waar Jezus voor staat. Ik noemde dat ik geloof dat Hij (onder andere) staat voor liefde, lef, zorg en trouw.

Maar wat vind jij? En waarin zie jij dit? Wie is Jezus volgens jou? Schrijf dat eens voor jezelf op. Daar nodig ik je toe uit.

5. Wat zijn mijn waarheden over Jezus?

Daarin wil hij de waarheid aan jou laten zien!

- Wat deed hij?
- Hoe leefde hij?
- Wie was hij?

6. Wie is Jezus?

- a. Jezus is de *Zoon van God* – God is ook jouw Vader
- b. Jezus is het *hoofd van de gemeente*
- c. Jezus kwam *om te dienen*, niet om te heersen
- d. Jezus zag mensen die anderen niet zagen
- e. Jezus leefde niet uit angst, maar uit zijn identiteit bij de Vader
- f. Jezus stelde de wil van de Vader boven zijn eigen wil
- g. Jezus gaf zijn leven om jou en mij te redden

7. De waarheid van Jezus had en heeft gevolgen.

Welke gevolgen mag het voor jou hebben? Welke dingen weerlegt Jezus met zijn waarheid, met zijn voorbeeld als Zoon van God? Hij had toen maar ook vandaag de dag veel gevolgen voor onware en onvolledige aannames. Ik noem 8 waarheden die uit Zijn leven op te maken zijn. En misschien mag of moet Jezus door Zijn leven ook jouw en mijn ogen openen door de waarheid te laten zien.

1. Het gaat om je hart, niet om de buitenkant.

Jezus: zonde begint in het hart (innerlijke gezindheid)
Bijvoorbeeld: Er staat geschreven pleeg geen overspel, maar Jezus reageert in Matteüs 5:28 (NBV21) **“Maar ik zeg jullie: iedereen die naar een**

vrouw kijkt en haar begeert, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd."

2. Liefde is de beste keuze. Wraak en vergeldingsdenken niet.

Jezus zei in Matteüs 5:44 *"Maar ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen."*

Johannes 13:1 *"Hij had de zijnen ("de zijnen" omvat alle twaalf, Judas inbegrepen), die in de wereld waren, liefgehad en gaf hun nu het bewijs van zijn liefde tot het uiterste."*

3. God is nabij en toegankelijk i.p.v. ver weg en alleen bereikbaar via een religieuze elite.

Lucas 17:21 *"Het koninkrijk van God is binnen jullie bereik."*

Johannes 3:16 (NBV21) *"Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat IEDEREEN die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft."*

4. God zoekt juist verlorenen Hij is er voor iedereen en niet alleen voor moreel correcten Lucas 19:10 *"De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was."*

5. Religie is niet een ritueel of een handeling, het gaat om een bekering van binnen. Johannes 3:3 *"Waarachtig, ik verzeker u: alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het koninkrijk van God zien."*

Matteüs 9:13 *"Barmhartigheid wil ik, geen offers."*

6. De mens is belangrijker dan de wet en niet andersom; de wet is dienend.

Marcus 2:27 *"De sabbat is er voor de mens, niet de mens voor de sabbat."*

7. Dienen maakt groot en niet macht en status. Voorbeeld: Jezus zelf en uitspraken als Marcus 10:43-45 *"Wie onder jullie groot wil worden, moet jullie dienaar zijn ... want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen."*

8. Niemand wordt door God afgeschreven, sommige mensen wel door de maatschappij. Johannes 8:7 *"Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen."*

Jezus is de waarheid en de stap van geloven klinkt eenvoudig, maar simpel is het niet. Want het gaat verder dan leren, weten, snappen of kennen. De hogere stap is die van geloven en daaruit gaan in die waarheid. Na Jezus' dood staat er in Johannes 19:35: *"Wat Hij verteld heeft, is waar... zijn doel is dat ook jullie het zullen GELOVEN."*

Geloof is dan niet: overal een mening over hebben, maar de waarheid aannemen:

- Wie Jezus is
- Wat Hij gedaan heeft
- Dat dat genoeg is altijd in elke situatie van je leven.

Maar er is ook een tegenstander: de vader der leugen

In Johannes 8 spreekt Jezus openlijk over waarheid en leugen. *Jezus zei tegen de Joden die in hem geloofden: 'Mijn boodschap moet in jullie hart zijn. Alleen dan zijn jullie echt mijn leerlingen. Dan zullen jullie de waarheid kennen, en daardoor zullen jullie bevrijd worden'* (Joh. 8:31-32).

Maar het gesprek loopt vast. Ze beroepen zich op Abraham, op afkomst, op religie. En dan zegt Jezus confronterend de waarheid: *'Iedereen die zondigt, is een slaaf van de zonde. Alleen de Zoon kan u werkelijk bevrijden'* (Joh. 8:36).

En dan nog verder, daarin ook onderwijzend over wie de duivel is:

'Jullie hebben de duivel als vader. Hij was vanaf het begin een mensenmoordenaar. Hij staat niet in de waarheid, want er is geen waarheid in hem. Wanneer hij liegt, spreekt hij vanuit zichzelf (in een andere vertaling staat 'naar zijn aard'), want hij is een leugenaar en de vader van de leugen. Ik spreek de waarheid, maar jullie geloven Mij niet' (Joh. 8:44-45).

Dit is heftig maar wel heel duidelijk en waar. Jezus maakt hier iets heel duidelijk:

- waarheid en leugen zijn *geen meningen*
- ze hebben een *bron*
- ze hebben een *vader*

De leugen kan zich voordoen als waarheid. Zelfs religieus. Zelfs met Bijbelteksten. Daarom zegt Jezus eigenlijk: *Pak dan toch de waarheid aan. Ik ben de waarheid!*

En die waarheid wordt zichtbaar:

- in woorden
- in daden
- door mensen heen, door jou door mij

De Geest van de waarheid

Van de heilige Geest lezen we in Johannes 16:13: *"Wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid."*

Voor jou moet niet onduidelijk zijn door wie je je laat leiden. Leef dicht bij *het woord van de waarheid* (Johannes 17:17). Jezus liet zich leiden *door de Geest van God*. Diezelfde Geest wordt genoemd: *de Geest der waarheid* en die:

- wijst de weg
- leert onderscheiden
- beschermt tegen leugen

Toets alles aan de waarheid aan Jezus

De tegenstander verdraait de waarheid. Zelfs met Bijbelteksten. Daarom:

- wees waakzaam
- maak van bijzaken geen hoofdzaken
- laat Jezus centraal blijven

Ons geloof draait niet om:

- gelijk krijgen
- discussies winnen

Maar om: *Jezus Christus – de waarheid*. En dan blijven we ook bij het woord van de waarheid.

Kortom even herhalend denk ik dat het neerkomt op drie stappen:

1 – Jezus heb je nodig, (leer wie Hij is).

Je hebt zijn dood en opstanding nodig.

2 – Gods Geest nodig (laat je leiden)

Erken dat, ook al hebben we vergeving en is de weg naar God daardoor vrijgemaakt. We leven in een zondige wereld en zijn uit onszelf niet sterk genoeg. Laat je leiden door de waarheid te volgen, die God wil dat je doet of niet doet. Doordat Hij aan mag geven wat goed is en wat niet goed is of waar.

3 – Wandel zelf in de waarheid (Ga, oefen, leef)

Na weten en kennen komt de stap van geloven door te wandelen in die waarheid, echt geloven, ook als het erop aan komt. En niet, als het ware als Petrus de waarheid te ontkennen of verloochenen. Sta in de waarheid, doe er niets van af! Al valt de vader van de leugen aan, de waarheid is altijd de waarheid.

Bij twijfel, bij verschil van mening, bij aanvallen, juist dan: ga niet de verschillen uitpluizen, ga de waarheid opzoeken in het Woord.

Zelf ken ik ook die valkuilen. Ik moet denken aan mijn verkeringstijd. *Toen Lauris, mijn man, en ik nog beide naar een verschillende gemeenten gingen, ontdekten we dat het dan niet de kunst is elkaars mening helemaal uit te pluizen, maar de mening van God uit te zoeken. Daar bij Hem is de waarheid te vinden!*

“Want het heeft mij zeer verblijd, als er broeders kwamen en van uw waarheid een goed getuigenis gaven, zoals gij dan ook in de waarheid wandelt. Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.” 3 Johannes 3-4.

Jezus kon het. In Mattheüs 22:16-18 staat hoe en waardoor. Er wordt over Jezus gezegd:

‘Meester, u spreekt altijd de waarheid. U vertelt altijd precies wat God van ons wil. U zegt geen andere dingen om mensen een plezier te doen, of omdat u bang bent. Vertel ons daarom uw mening:....?’

Niet om anderen een plezier te doen.

Hij kon het doordat hij enkel naar God luisterde.

Hij kon het doordat hij zich niet liet leiden door angst! En dat is soms moeilijk: het beste is vaak niet het makkelijkste.

“Vrienden, we moeten anderen laten merken dat we van hen houden. Niet door mooie woorden, maar door daden die Gods waarheid laten zien. Als we in liefde met elkaar leven, laten we zien dat we bij de waarheid horen. We kunnen dan vol vertrouwen voor God staan” (1 Joh. 3:18-19).

Jezus bidt voor jou dat jij van Zijn waarheid zult getuigen

Aan het einde van zijn leven bidt Jezus. Niet alleen voor zijn leerlingen toen, maar ook voor ons vandaag. Johannes 17:14-20

‘Ik heb hun uw boodschap gegeven. Daarom haat de wereld hen, want zij horen niet bij deze wereld, net zoals ik niet bij deze wereld hoor. Ik vraag u niet om hen uit de wereld weg te nemen, maar om hen te beschermen tegen het kwaad. Zij horen niet bij deze wereld, net zoals ik niet bij deze wereld hoor. Uw woord is de waarheid. Zorg dat zij door die waarheid apart gezet worden voor hun taak. Zoals u mij naar de wereld hebt gestuurd, zo stuur ik hen de wereld in. En ik geef mijn leven voor hen, zodat ook zij door de waarheid geheiligd worden. Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor allen die door hun woorden in mij zullen geloven.

Dat zijn wij. Dus:

- Zoek de waarheid
- Leef uit de waarheid
- En weet: Jezus bidt voor je

De waarheid wil iedere dag mij en jou leiden door de Geest der waarheid, om onderscheid te kunnen maken tussen wat is een valse geest en wat is de waarheid, wat komt van God en is goed, volg ik, geloof ik, ga ik in mee.

‘Wanneer Hij komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen naar de volle waarheid,’ Johannes 16:13.

Je kan de MP3 [HIER](#) downloaden.

VOLK VAN GOD? DAT ZIJN WIJ!

Door Gerard Wassink

Mag ik eens met jullie nadenken over Israël? Over volk en staat, over Jeruzalem en over het "volk van God"?

Hoe bouwen we onze gedachten op?

Het bij elkaar zoeken van teksten uit het Oude Testament en deze in je theologie gebruiken zonder er met een Nieuw-Testamentische 'bril' naar te kijken om zo te komen tot een 'Israëltheologie' leidt onherroepelijk tot missers. Uiteraard gaan veel teksten over dit onderwerp, maar de essentiële vraag is, hoe ziet het Nieuwe Testament deze teksten, dit onderwerp?

Een belangrijk deel wordt door Paulus aangedragen in Efeze 2, als hij schrijft dat Jezus Jood én heiden **in Christus één heeft gemaakt** (:14) **door de tussenmuur af te breken, en dat Hij hen beiden tot één nieuwe mens heeft geschapen en ze samen in één lichaam** (de gemeente) **met God heeft verzoend!**

Enkele leringen

Veel van de huidige Israël-visies zijn mede tot stand gekomen vanuit de zogeheten *tweewegenleer*, die leerde dat de heidenen niet via het Jodendom en de Joden niet via Jezus tot God hoefden te komen.

Dan hebben we verder de (foute) *vervangingsleer*, die stelde dat de christelijke gemeente in de plaats van Israël was gekomen (met als gevolg bijv. kinderdoop in plaats van de besnijdenis en een natuurlijke, aardse kerk in plaats van een natuurlijk, aardse Israël).

Besef goed dat heel veel van de huidige Israël-visies tot stand zijn gekomen vanuit de enorme invloed van de zogeheten *bedelingenleer*, die een enorme invloed heeft uitgeoefend. Deze bedelingenleer staat of valt met 2 Thessalonicenzen 2:1-3, waarin door aanhangers van deze leer teksten verkeerd zijn weergegeven. *De tekst zegt dat de gemeente niet met Jezus kan worden verenigd totdat eerst de antichrist openbaar wordt.* Door hun verdraaiing wordt de betekenis veranderd, zodat de antichrist niet openbaar kan worden tot de gemeente tot Jezus is opgenomen.

Men stelt dat de laatste zeven jaren van de wereldgeschiedenis om Israël draaien en dat de gemeente dan niet meer op aarde zal zijn. Daaruit volgt dan dat God twee aparte volken heeft, de gemeente en Israël, en dat dezen een verschillende bestemming

hebben. Het herstel van Israël en de terugkeer naar Jeruzalem is - volgens de bedelingenleer - bedoeld voor een tijd waarin de bedeling van de heidenen voleindigd is en de gemeente is opgenomen (Lukas 21:24). Het is voor hen dus van belang dat Israël Jeruzalem weer bezit (zoals sinds 1967 het geval is, red.).

Omdat dit alleen kan gebeuren wanneer het volk Israël terug is in Palestina is voor hen de stichting van de staat Israël in 1948 een cruciale gebeurtenis. Het hele lot van de mensheid en de gemeente in die laatste zeven jaren hangt af van Israël en Jeruzalem.

Zonder die speciale bedeling geen wederkomst. Daarom worden de politieke ontwikkelingen zo belangrijk gevonden en zou geen enkele christenpartij ook mogen kiezen voor de Palestijnen... (Voor meer uitleg over dit onderwerp zie hoofdstuk 16 over 'Israël' uit het boek 'De grote doorbraak' van Derek Morphew).

Onderscheiden van volk en staat

Het 'volk Israël' is een begrip, dat zeer goed moet worden onderscheiden van de groep mensen die de inwoners zijn van de huidige 'staat Israël'. Deze huidige 'staat Israël' en het huidige 'stenen' of aardse Jeruzalem hebben geen Bijbels aantoonbare heilsbetekenis.

Het verwarren van deze twee begrippen, volk en staat, leidt bijvoorbeeld tot het - soms onterecht - te vuur en te zwaard verdedigen van (acties van) de staat Israël tegen de wereldopinie vanwege bijbelse toezeggingen aan het volk die dan - ook ten onrechte - aan de staat worden toegerekend.

De verwarring ontstaat wanneer men de oudtestamentische teksten en profetieën leest zonder de nieuwtestamentische herinterpretatie die er door Jezus, uitgewerkt door Paulus, aan is gegeven. Als een tekst uit het Oude Testament in het Nieuwe Testament niet op dezelfde wijze wordt gebruikt of geïnterpreteerd moeten we op zijn minst zeer voorzichtig zijn om deze tekst te gebruiken.

Jeruzalem

Het 'stenen' of aardse Jeruzalem had, van Adam tot aan Jezus' leven, werken en overwinning, de focus van de heilshistorie. Alles werkte toe naar zijn kruisiging en opstanding in dit aardse Jeruzalem. Het is ook vanuit dit aardse Jeruzalem dat het heil naar de heidenen is gekomen.

Dit aardse Jeruzalem is, zoals voorzeggd door Jezus, verwoest in 70 na Christus. En dan heeft het aardse Jeruzalem afgedaan, zie Lucas 21:24 - **"En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn"**. Deze ondergang is blijvend tot aan de wederkomst, kijk maar, want ook in Zijn verdriet en oordeel over Jeruzalem wordt dit

duidelijk - "Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! ... Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. Want ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!" (Mattheüs 23:38-39).

Het aardse Jeruzalem kan geen heilige stad meer zijn en is in slavernij aan de wet onderworpen. Het heeft plaatsgemaakt voor een hemels, vrij Jeruzalem. "Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder." (Galaten 4:26).

Ook in Johannes 4 rekent de Here Jezus af met de speciale plaats van het aardse Jeruzalem. "Jezus zei tegen haar: **Vrouw, geloof Mij, de tijd komt dat u niet op deze berg, en ook niet in Jeruzalem de Vader zult aanbidden. ... Maar de tijd komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid**" (Johannes 4:21-23).

Wie is het volk van God?

Mensen die van geboorte afstammelingen zijn van Abraham via Isaäk en Jakob, of het nu via de vaderlijke of moederlijke bloedlijn is, zijn "Joden naar het vlees".

Wij geloven dat deze Joden naar het vlees - die hun vertrouwen stellen in de beloofde Messias Jezus Christus - zich niet afgescheiden hebben van, en niet verstoten zijn uit het volk Israël.

Zij zijn oprechte zonen en dochters, ja mede-erfgenamen van de belofte aan Abraham (*let wel, dat is wat anders dan de inwoners van het huidige land, de huidige staat Israël*). Zij zijn behouden als takken van de edele olijfboom.

Aan de andere kant zijn er die Joden naar het vlees die hun vertrouwen niet op de beloofde Messias Jezus Christus hebben gesteld. Deze zijn voorlopig van de edele olijf afgesneden en liggen als dode takken naast de boom. Zij zullen op Gods tijd en als zij dat kiezen, weer terug kunnen worden geënt (Romeinen 11:23-24). Hij heeft hen immers geroepen en "**de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk**" (Rom.

11:29).

Christenen uit de andere volken (uit de heidenen) die hun vertrouwen stellen in beloofde Messias Jezus Christus zijn ook oprechte zonen en dochters, ja mede-erfgenamen van de belofte aan Abraham. Zij zijn vanaf het moment van hun wedergeboorte geënt op de edele olijfboom.

Gal. 3:28-29: "**Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men**

man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen."

Rom. 2:28-29: "**Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.**"

Gen. 15:6: "**En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.**"

Concluderend kunnen we zeggen dat het volk van God één volk is, waarin alle wedergeboren mensen een plaats hebben, Jood én Griek. Het volk van God bestaat uit de geroepenen, "**niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen**" (Romeinen 9:24).

Wat nu?

Heb je liefde voor Gods volk? Dan doe je goed, want die liefde deel je met God. En als je christen bent, ben je zelf ook onderdeel van Zijn volk!

Heb je liefde voor het land Palestina waar Jezus heeft rondgelopen? Dat is goed, het is indrukwekkend daar te zijn en je te realiseren dat je op dezelfde plek staat waar Jezus heeft gelopen, gepredikt, etc. Waar Hij de stormen het zwijgen oplegde!

Heb je liefde voor de staat Israël en de mensen die er nu wonen? Dat is goed, ook zij hebben de liefde van God nodig en moeten zich bekeren tot Jezus. Denk je dat de huidige staat Israël en de mensen die er wonen *nog steeds Gods volk* zijn? Dan raad ik je aan om je nog een keer goed te beraden op grond van bovenstaande en je goed af te vragen of je op basis van de Bijbel je gezichtspunt overeind kunt houden...

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (36)

Naar de MP3 van de studie gehouden door Cees Visser op 2005-03-16 in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 41:1- 42:38

Jozef houdt vast aan God

Jozef houdt vast aan wat God hem in zijn dromen heeft geopenbaard: hij 'leeft' ermee. Ook na alles wat er *na* die dromen is gebeurd: eerst in Dotan waar zijn broers hem in een put gooien en daarna als slaaf naar Egypte

verkopen, en vervolgens in het huis van Potifar waar diens vrouw hem tot zonde wil verleiden en daarna vals beschuldigt.

Als Jozef daardoor in de gevangenis terecht komt, ontmoet hij na enige tijd de bakker en de schenker van de farao. Hij legt hun dromen uit en hoopt dat de schenker na zijn vrijlating bij farao een goed woordje voor hem gaat doen. Maar dat gebeurt niet: de schenker vergeet Jozef gewoon...

Wat is dat toch met die dromen? Word je daardoor op het verkeerde been gezet? Als je deze geschiedenis leest, zou je bijna tot die conclusie komen...

Ondanks alle tegenslag volhardt Jozef in zijn geloof en vertrouwen: God zal doen wat Hij hem in zijn dromen heeft getoond, en daarmee aan hem heeft beloofd.

De tijd verstrijkt...

Jozef wordt niet uit de gevangenis gehaald. Dag na dag gaat voorbij. Ik kan me voorstellen dat Jozef de eerste tijd gedacht heeft: ze komen nog wel. Maar hoeveel tijd gaat er voorbij?

Genesis 40:23 – Doch de overste der schenkers dacht niet aan Jozef, maar vergat hem.

Genesis 41:1 – Na verloop van twee volle jaren droomde Farao.

Letterlijk staat hier: *een dubbel jaar vol dagen*. Elke dag opnieuw is er die hoop... Om moedeloos en depressief van te worden. Dromen hebben, weten dat die iets te betekenen hebben, weten dat je daarvoor mag leven, weten dat God daarin werkt... En dan zo'n 'hopeloze' situatie, dag in dag uit... Komt daar nou nooit een einde aan?

Volhouden in verbinding met God

Hoe heeft Jozef dit volgehouden? Welk 'geheim' heeft die jongen? Er *leeft* iets in hem dat hem met God verbindt en zijn hart steeds weer naar zijn Heer en God doet uitgaan.

Jozef was niet gedoopt in Gods Geest, maar ik geloof wél dat Gods Geest *op* en *over* hem is geweest, en dat er engelen *rondom* hem hebben gestaan om hem te troosten en te versterken, en hem ook 'onder de grond' met het goede van God te omgeven. Zo heeft hij het volgehouden. Een voorbeeld voor jou en voor mij.

Twee dromen

Twee jaar later droomt farao. Ook hij krijgt twee dromen die met elkaar overeenkomen. Jozef had zelf destijds twee dromen die bij elkaar hoorden: één over de schoven en één over de sterren die voor hem bogen. In de gevangenis hadden de twee dromen van de bakker en de schenker ook een soortgelijke betekenis. En nu is er voor de derde keer zo'n dubbele droom: de farao van

Egypte ziet in zijn slaap eerst zeven mooie vette koeien uit de Nijl komen en daarna zeven lelijke, magere koeien, vel over been. Later zegt hij daarover: *Ik heb in heel Egypte nog nooit zulke lelijke koeien gezien* (Gen.41:19 NBV). Die laatste koeien vreten de eerste zeven op. Maar ze blijven even mager en even lelijk als daarvoor.

Farao schrikt wakker; hij voelt dat dit geen gewone droom is, hier zit iets achter. Het is midden in de nacht, dus gaat hij weer slapen. En dan komt er een tweede, soortgelijke droom: nu niet met koeien maar met aren. Zeven mooie rijpe koren aren uit één halm schieten op. En daarna zeven dorre, armetierige aren, *verschroeid door de oostenwind* (NBV). Die laatste aren slokken de eerste zeven aren op en blijven even armetierig, dor en verschroeid als daarvoor.

Dromen met betekenis

Als het morgen is geworden beseft farao dat deze twee dromen hem iets duidelijk willen maken. Maar wat? Hij wordt er angstig van.

Genesis 41:8 – De volgende morgen was zijn geest onrustig en hij ontbood al de geleerden en al de wijzen van Egypte, en Farao vertelde hun zijn dromen, maar er was niemand, die ze Farao kon uitleggen.

Hij roept allen die kennis hebben van de onzinnelijke dingen bijeen: magiërs, priesters, sterrenwichelaars, noem maar op... Hij wil weten wat deze dromen betekenen, maar niemand kan het hem vertellen. Of durft niemand iets te zeggen? Zo moeilijk is het toch niet: eerst is er iets 'goeds', daarna wordt dat goede door iets 'slechts' overwoekerd. Maar wat zijn de gevolgen voor degene die zo iets tegen farao zegt? Ik vermoed dat menigeen bang is voor zijn eigen hachje en daarom maar zwijgt. Wie kan er licht geven op deze duistere zaak?

De schenker herinnert zich iets

Dan herinnert de schenker zich plotseling de situatie van twee jaar geleden. Dat hij ook zo bang was na een droom. En hij herinnert zich ook de man die hem uit die angst verlostte en de betekenis van zijn droom bekend maakte, waarna het ook precies zo gebeurde.

Genesis 41:9-13 – Toen sprak de overste der schenkers tot Farao: Heden moet ik mijn zonden in herinnering brengen. Farao was toornig op zijn dienaren, en zette mij in hechtenis in het huis van de overste der lijfwacht, mij en de overste der bakkers. In één zelfde nacht nu hadden wij een droom, ik en hij, ieder had een droom met een eigen betekenis. Nu was daar bij ons een Hebreeuwse jongeman, een slaaf van de overste der lijfwacht, en wij vertelden hem onze dromen, en hij

legde ze ons uit; aan ieder gaf hij uitleg naar zijn droom. En zoals hij ons uitgelegd had, zo is het gebeurd; mij herstelde Farao weer in mijn ambt, hem liet hij ophangen.

De schenker weet het weer: diep onder de grond, in de gevangenis is er iemand die een droom kan uitleggen, een Hebreeuwse man, een gevangen gezette slaaf, *Jozef*. Hij brengt farao van zijn bestaan op de hoogte.

Jozef komt weer in het licht

Hierop geeft farao bevel om Jozef bij hem te brengen. Onmiddellijk wordt Jozef uit de gevangenis gehaald. Hij wordt gewassen en geschoren en krijgt nieuwe kleren aan.

Wat een overgang! Dat is het tegenovergestelde van de vorige gebeurtenissen. Twee keer is hij in een 'put' gegooid: eerst door zijn broers en later door Potifar. Nu wordt hij daaruit opgehaald. Twee keer werden hem de kleren van het lijf gerukt: eerst door zijn broers, later door de vrouw van Potifar. Hier wordt hij met nieuwe klederen bekleed. Vanuit de diepe duisternis onder de grond en levend tussen de laaggeplaatsten, treedt hij nu in het volle licht boven de grond en komt hij voor de hoogstgeplaatste van Egypte te staan.

Wat een overgang! Is dit een droom voor Jozef? Nee, dit is de werkelijkheid.

Jozef wil Gods licht laten schijnen

Farao tegen Jozef: Jij hoeft maar een droom te horen en je kunt hem verklaren. Luister nu ook eens naar mijn droom. Jozef antwoordt: Dat is niet aan mij, niet ik maar mijn *God* zal spreken en u vrede geven.

Wat zuiver van Jozef. In zijn blijdschap over de nieuwe werkelijkheid blijft hij zich terdege bewust van zijn verbondenheid met God en stelt hij zich afhankelijk van Hem op. Hij wil *Gods* licht laten schijnen, *zijn* vrede openbaren en die meedelen aan farao. Om daarmee klaarheid te geven over de betekenis van zijn dromen en duidelijkheid over wat hem nu te doen staat. Hij vertrouwt erop dat God hem die duidelijkheid en wijsheid gaat geven.

Is dit een 'experiment' voor Jozef? Absoluut niet. Hij wéét dat God dit doet. Hij ervaart Gods vrede in zijn hart en voelt zich door Hem gedragen en bekrachtigd. Voor Jozef is dit geen 'plotseling aan de bel trekken' bij God. Nee, *Jozef leeft* met God, hij is voortdurend *verbonden* met zijn God, door alle jaren heen.

En hier staat hij dan: voor de farao van Egypte, op een cruciaal moment in zijn leven. Wat hier gebeurt is een vrucht van het enorme vertrouwen in God dat Jozef door zijn geloof in God heeft opgebouwd.

Een mens naar Gods hart

Jozef laat zich niet imponeren door de pracht en praal van het hof. Hij laat zich ook niet beangstigen door het gewicht van de zaak, door het belang van dit moment. Hij blijft zichzelf: eenvoudig, ootmoedig, afhankelijk van God. Ook op dit cruciale moment krijgt hij uit Gods hand wat nodig is. Ook nu, zoals *altijd*...

Dit is niet voor het eerst dat Jozef van God ontvangt wat hij nodig heeft. Dat heeft hij ervaren in de put bij Dotan, op de markt in Egypte, bij Potifar in huis, in de gevangenis en ook nu. Die heerlijke werking van Gods liefde en genade in zijn leven beleeft hij al die jaren door. Aan het hof van farao vindt er geen 'stunt' plaats van Jozef, inmiddels dertig jaar. Hij functioneert daar net zoals in de jaren ervoor. Onder leiding van zijn Heer en God gaat hij 'gewoon' door: onbevangen, frank en vrij, onafhankelijk van situaties en omgeving, en van de mensen die aanwezig zijn.

Dit tekent een mens naar Gods hart. Hier staat een 'uitverkorene' van God.

Wat een contrast

Jozef staat oog in oog met de uitverkorene van Egypte, met de hoogstgeplaatste man in het land, misschien wel de machtigste man in de toenmalige wereld. En *die* man vraagt op dit moment raad aan een van de minste onder de mensen, een slaaf uit een vreemd land, een gevangene nog wel.

Wat een situatie! Wat gebeurt hier op aarde? En wat gebeurt er tegelijkertijd in de hemelsferen? Geweldig hoe Jozef hier mag functioneren: als een man van Gods volk, als een volwassen geworden jongen die weet wie zijn God is, hoe zijn God werkt en wat zijn God hem wil geven.

God geeft de uitleg

Jozef hoort de dromen van farao aan en ervaart in zijn hart de werking van God. En dan begint hij te spreken. Hij legt de dromen uit en maakt farao duidelijk dat hij dit namens God doet. Uw dromen, koning, uw twee dromen zijn één: ze horen bij elkaar. Het gaat over twee maal zeven jaar: zeven goede, vette jaren van overvloed, gevolgd door zeven jaren van ongekende hongersnood. Die laatste zeven jaren zullen de herinnering aan de eerste zeven jaren volledig wegvagen. Die hongersnood zal het land te gronde richten. God laat u zien, koning, wat er gaat gebeuren, tot tweemaal toe. Het staat dus vast.

Heel eenvoudig en zonder enige opsmuk vertelt Jozef waar het op staat. Wat de droom betekent en wat God daarmee tot farao zegt.

Farao schrikt. Deze Hebreeuwse slaaf bevestigt wat hij diep in zijn hart eigenlijk al wist, maar nog niet wilde weten: dat het slecht met hem en zijn land zou aflopen. Nu weet hij het. Gods Geest overtuigt hem. Dit is het. Zo zal het gaan. Geen ontkomen aan...

God waarschuwt én voorziet

Maar Jozef is nog niet uitgepraat. Hij laat farao zien dat de God die hij vertegenwoordigt, niet alleen een aankondiger is van toekomstige dingen, maar dat Hij ook een bewaarder is van mensen. Dat zijn God niet alleen waarschuwt voor problemen die eraan komen, maar ook met wijs beleid in oplossingen wil voorzien. Zijn God is een goede God, die in alle situaties uitkomst biedt. Zijn God houdt van mensen, hij waarschuwt en voorziet.

Genesis 41:33-36 – Nu dan, Farao zie om naar een verstandig en wijs man, en hij stelle hem aan over het land Egypte. Farao doe ook dit: hij stelle opzichters over het land aan, en heffe van het land Egypte een vijfde, in de zeven jaren van de overvloed. Zij moeten al het voedsel van deze goede jaren die komen zullen, verzamelen en koren opslaan ter beschikking van Farao, als voedsel in de steden, en dit bewaren. Zo zal dat voedsel het land tot voorraad dienen voor de zeven jaren van hongersnood, die in het land Egypte zullen zijn, opdat het land door de honger niet te gronde worde gericht.

Gods wijze raad

Zie je het gebeuren, zie je Jozef daar staan voor farao? Met al die magiërs, tovenaars, priesters eromheen. Hij spreekt vrijmoedig vanuit zijn verbinding met God. Wat een rust zal er op dat moment van hem zijn uitgegaan. Wat een wijsheid van God mag hij openbaren in deze netelige situatie.

De ban van angst wordt door dit spreken van Jozef doorbroken. Het licht breekt door. Het wordt stil. De zaak is duidelijk en de aanpak ook. En de man die deze wijze raad heeft verwoord ziet farao voor zich staan. Ook dat wordt hem duidelijk, daarover is geen twijfel mogelijk.

Genesis 41:37-45 – Dit voorstel nu was goed in de ogen van Farao en in de ogen van al zijn dienaren. En Farao zei tot zijn dienaren: Zouden wij iemand kunnen vinden als deze, een man, in wie de Geest Gods is? En Farao zei tot Jozef: Aangezien God u dit alles bekend gemaakt heeft, is er niemand zo verstandig en wijs als jij. Gij zult over mijn huis zijn, en op uw bevel zal mijn gehele volk zich voeden; alleen door de troon zal ik

boven u staan. Voorts zei Farao tot Jozef: Zie, ik stel u aan over het gehele land Egypte. Daarop trok Farao zijn zegelring van zijn hand en deed hem aan Jozefs hand; hij bekleedde hem met linnen klederen, en hing een gouden keten om zijn hals. En hij liet hem rijden op de tweede wagen die hij had, en men riep voor hem uit: Eerbied! Aldus stelde hij hem aan over het gehele land Egypte. Ook zei Farao tot Jozef: Ik ben Farao, maar zonder u zal niemand in het gehele land Egypte zijn hand of zijn voet opheffen. En Farao noemde Jozef: Safenat-Paneach, en hij gaf hem Asnat, de dochter van Potifera, de priester van On, tot vrouw. En Jozef ging uit, (als heer) over het land Egypte.

Korenschuur

Wat een erkenning van Jozef en van de God die hij dient! Farao merkt de grote wijsheid van God in de woorden van Jozef op. In die eerste zeven jaren van overvloed dubbele belasting heffen. Geen tiende deel, zoals te doen gebruikelijk, maar een vijfde deel: het dubbele. Met het vorderen van dat vijfde deel zet je het land met zijn bevolking niet onder druk, maar benut je de mogelijkheden van de zeven vette jaren. Daardoor ontstaat er een voorraad waardoor heel Egypte in die jaren erna gered wordt. Ja, zelfs méér dan dat: Egypte kan in die grote hongersnood voor de volken rondom als 'korenschuur' gaan functioneren.

Jozef wordt onderkoning

Farao bevordert Jozef tot onderkoning, tot grootvizier. Daarmee wordt hij de 'grootste' in Egypte buiten farao. Voor de derde keer in zijn leven wordt Jozef 'groot' gemaakt. Dat gebeurt voor het eerst in het huis van Potifar. De heer des huizes ziet dat God met Jozef is; hij maakt hem tot zijn persoonlijke bediende en vertrouwt hem het beheer van heel zijn huis toe. In de gevangenis gebeurt het voor de tweede keer. Ook daar staat God Jozef terzijde en komt hij in de gunst te staan van de gevangenisbewaarder. Ook daar komt hij 'bovendrijven' door de werking van Gods Geest die altijd omhoog wil voeren en altijd wijsheid, kracht en inzicht wil geven.

Aan het hof van de farao beleeft Jozef de grootst denkbare opgang: vanuit het 'diepste' in de gevangenis naar het 'hoogste' op de troon. Hij krijgt gezag over heel Egypte.

Drie keer hetzelfde proces. Drie keer bewerkt door de Geest van God. En drie keer mogelijk gemaakt door de gezindheid en opstelling van Jozef. De verbondenheid met God voert hem steeds weer hogerop.

Trouw en volharding

Jozefs trouw aan God wordt beloond. Zijn volharding in geloven en vertrouwen brengt vrucht voort. De vijand heeft hem twee keer kunnen 'overrulen'. Maar nu kan de duivel er niet meer bij.

Wat een voorbeeld! Wat een bemoediging! En wat een perspectief biedt dit verhaal voor jou en mij. Als wij met diezelfde instelling, met datzelfde geloof en vertrouwen, gedragen door diezelfde Geest van God en vol van liefde tot Hem 'gewoon' blijven doorgaan, kom je overal doorheen. Dan kan er veel gebeuren en kan de vijand je heel wat 'ellende' bezorgen, maar dan kom je uiteindelijk als overwinnaar tevoorschijn.

Is het je dat waard? Blijf je net als Jozef vasthouden aan je God en vertrouwen op je God? Blijf je Hem van harte liefhebben? Dat brengt je uiteindelijk op de troon: bij Jezus Christus en bij God. Daardoor overwin je alles en passeer je elke vijand die zich tegenover jou opstelt. Jozef laat in zijn (jonge) leven zien dat dit kan.

Nieuwe naam

Jozef krijgt van farao een nieuwe naam: *Safenat-Paneach*. Het Boek geeft aan die naam de betekenis: *uitlegger van geheimen*. Ik vond ook de betekenis: *hij spreekt en men leeft op*. Wat een prachtig spreken is dat: het geeft 'leven' en verspreidt dat 'leven'. Het is een spreken waarin het klimaat van Gods Koninkrijk tevoorschijn komt.

Hoe kan iemand zo spreken? Het komt voort uit het leven dat in iemands hart aanwezig is, uit het leven in verbondenheid met God. Jozef 'kent' dat leven met God, hij beleeft het in zijn hart en draagt het uit. Als hij gaat spreken, leeft men op.

Dat ervaart farao. Hij ziet wat er in Jozef leeft en welke God er achter deze man staat. En daarom geeft hij Jozef bij zijn aanstelling tot onderkoning over heel Egypte deze prachtige naam.

Farao erkent Gods grootheid

Farao doet nog meer: hij geeft Jozef de dochter van de hoogste priester tot vrouw: de dochter van Potifera, de priester van On, de grootste god van Egypte, en tot op dat moment dus ook de grootste god voor farao.

Hiermee erkent farao de grootheid van *Jozefs* God; die gaat boven die van On uit. Farao geeft Jozef alle ruimte om in de Geest van *zijn* God en onder leiding van *zijn* Heer het werk te doen dat hij heeft aangekondigd. Dat zal tot zegen zijn van heel zijn volk.

Innerlijke groei door alles heen

Wat een gebeuren in hemel en op aarde! Hier staat een man, een overwinnaar in de geestelijke wereld, die alle tegenstand en alle tegenslag heeft doorstaan, en al het onrecht dat hij moest ondergaan, heeft verdragen. Met recht komt Jozef hier als 'koning' tevoorschijn. Wat een vreugde zal hij daarbij hebben beleefd! En wat zal hij God hiervoor hebben gedankt, geloofd en geprezen...

Jozef is inmiddels dertig jaar. Als zeventienjarige werd hij in de put gegooid. Dertien jaar later is hij volwassen geworden: niet alleen in jaren, maar vooral innerlijk, in geestelijk opzicht. Je kunt geestelijk volwassen worden, te midden van wat dan ook, dwars door put-situaties, onrecht-situaties en allerlei moeilijkheden heen. Gods werk kan doorgaan, wat er ook gebeurt...

Betekenis van Manasse en Efraïm

In die eerste periode van zeven 'vette' jaren krijgt Jozef twee zonen: Manasse en Efraïm. De naam 'Manasse' betekent: *die doet vergeten*, want, zegt Jozef: God deed mij al mijn moeite vergeten uit het huis van mijn vader. De naam 'Efraïm' betekent *dubbelvrucht*, want, zegt Jozef: God heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land van mijn ellende, in het land van mijn vernedering.

Met het geven van die namen aan zijn zonen getuigt Jozef van Gods werk in zijn leven. *God heeft hem doen vergeten*, alle moeite, alle narigheid, alle zorgen vanaf de tijd en situatie in het huis van zijn vader. Dwars door alles heen. *God heeft mij vruchtbaar gemaakt* toen ik van alles afgesneden leek te zijn. In elke situatie is Hij bij mij geweest, Hij heeft mij nooit verlaten. Zijn goede, vruchtbaar makende werk in mij is doorgedaan: Prijs zijn grote naam!

Jozef kijkt vooruit

Is Jozef alles vergeten? Zegt hij bij de geboorte van Manasse dat God hem alles heeft doen vergeten? Nee, God heeft hem zijn *moeite* doen vergeten. In die zin laat hij het verleden *achter* zich. Hij kijkt niet achterom maar richt zich mét God op heden en toekomst. Hij kijkt vooruit en ziet wat nodig is. Hij benut de overvloedige *vruchtbaarheid* van de zeven 'vette' jaren, en zorgt zo - met wijsheid die God hem geeft - voor voldoende voedsel voor de tijd die erop gaat volgen.

Dat blijkt als die 'magere' jaren aanbreken. Dan is er in Egypte nog steeds voedsel in overvloed en kan 'de hele wereld' koren bij hem kopen. Er is dan zoveel voorraad opgeslagen dat er geen tellen meer aan was...

Jozef ziet zijn broers

In die periode van grote hongersnood ziet Jozef op een zekere dag zijn tien oudere broers voor zich staan. Zij

hebben gehoord dat er in Egypte nog voldoende koren te koop is en melden zich daarom bij de onderkoning van Egypte aan.

Zij herkennen Jozef niet. Dat is niet verwonderlijk: hij ziet er niet meer uit als de jongen van destijds, en ook niet als een volwassen geworden Hebreëër; hij ziet eruit als een Egyptenaar die bekleed is met koninklijke waardigheid.

Jozef heeft deze situatie zien aankomen: hij wist dat dit op een bepaald moment zou gaan gebeuren. In zijn omgang met God zal hij daar vooraf over hebben nagedacht en daarbij om wijsheid hebben gebeden. Heer, hoe moet ik dit aanpakken, hoe wilt U dat ik hen ga benaderen?

Ik vermoed ik dat deze ontmoeting met zijn broers voor Jozef 'confronterend' is geweest, en 'schokkend'...

Wat doet Jozef?

Keert Jozef zich van zijn broers af? Nee. Maakt hij zich aan hen bekend? Nee, ook dat niet. Hij wil eerst weten hoe het met hen is, hoe zij er innerlijk aan toe zijn en welke ontwikkeling zij hebben doorgemaakt in de tijd die achter hen ligt. Jozef was zeventien jaar toen hij zijn broers voor het laatst zag. Inmiddels zal hij tegen de veertig zijn...

Wat is er in de afgelopen tijd met hen gebeurd? Jozef weet niet wat Juda heeft meegemaakt, wat de anderen hebben beleefd. Na al die jaren herkent *hij* ze nog wél: allemaal! Ze zijn met z'n tien; Benjamin is er niet bij. Ze knielen voor hem neer. *Genesis 42:6 – Toen nu de broeders van Jozef aangekomen waren, bogen zij zich voor hem neer met het aangezicht ter aarde.*

Gods woorden komen uit!

Wat zal er op dat moment door Jozef heen zijn gegaan? Hij ziet wat er voor zijn ogen plaatsvindt en herinnert zich zijn droom van destijds... Ik denk niet dat hij op zijn broers heeft *neergekeken*, maar verwonderd naar zijn God heeft *opgekeken*: O, Heer, U maakt uw woorden waar. Nu begrijp ik waartoe U mij die droom heeft laten zien. In mijn hoedanigheid van onderkoning mag ik voor mijn broers en mijn volk van betekenis zijn. Ik mag hen beschermen in deze periode van hongersnood, ik mag hen voedsel geven en daarmee in leven houden. Wat een verwondering en dankbaarheid zal er bij Jozef zijn opgekomen!

Gezindheid

De door zijn broers verachtte en verworpen jongen van destijds biedt nu, in de ontstane hongersnood, als een door God geliefde man uitkomst aan zijn harteloze broers. Wat een prachtige gezindheid van Jozef! Hij had ze kunnen laten ombrengen; daar zou geen haan naar

kraaien. Maar dat doet hij niet. Hij wil weten hoe het met ze is. Hij wil weten wat er in hun harten leeft. Hij zal God om wijsheid gevraagd hebben: Heer, laat mij zien hoe ik de hartsgesteldheid en de gezindheid van mijn broers kan peilen. Ik wil mij met hen verzoenen, en zo mijn hele familie redden van de dood.

Wat een voorbeeld geeft Jozef ons hiermee. Wat is een 'les' is dit. Ook wij kunnen op bepaalde momenten te maken krijgen met mensen die ons van alles hebben aangedaan. Tonen wij dan diezelfde gezindheid? En zoeken wij dan ook onder leiding van de Heer naar de mogelijkheid om het goede te doen en zo die ander te redden?

Jozef ontvangt wijsheid

Stapt Jozef over alles wat gebeurd is heen? Nee, hij zoekt naar een gezonde basis voor de vernieuwing van hun broederschap. Hij wil 'vaste grond' onder zijn voeten krijgen om de door God bedoelde verzoening te laten plaatsvinden. Te midden van alle emoties die Jozef bij die eerste ontmoeting met zijn broers beleeft - en die zullen best 'heftig' geweest zijn - ontvangt hij wijsheid van God.

Jozef gaat onderzoeken hoe zijn broers reageren op 'valse' beschuldigingen. Hij wil weten hoe ze reageren als hij één van hen eruit haalt en die isoleert van de rest. En of zij bereid zijn om zijn jongste broer Benjamin op te halen. Jullie zijn spionnen, zegt hij. Eén van jullie mag terug om jullie jongste broer bij mij te brengen, de andere negen gaan de gevangenis in. Drie dagen later draait hij het om: één van jullie moet blijven, de rest mag terug.

Jozef peilt hiermee hun hart, hun eerlijkheid. Komen ze tevoorschijn met de waarheid, spreken ze de waarheid en handelen ze naar de waarheid?

Genesis 42:9-24 – Toen herinnerde Jozef zich de dromen die hij van hen gedroomd had. En hij zei tot hen: Gij zijt verspieters, gij zijt gekomen om te zien, waar het land open ligt. Doch zij zeiden tot hem: Neen, mijn heer, maar uw knechten zijn gekomen om voedsel te kopen. Wij zijn allen zonen van één man; wij zijn eerlijke lieden; uw knechten zijn geen verspieters. Doch hij zei tot hen: Neen, maar gij zijt gekomen om te zien, waar het land open ligt. Daarop zeiden zij: Uw knechten waren twaalf in getal, wij zijn broeders, zonen van één man in het land Kanaän, en zie, de jongste is thans bij onze vader, en één is niet meer. Toen zei Jozef tot hen: Het is, zoals ik tot u gesproken heb: gij zijt verspieters. Hieraan zult gij getoetst worden: zowaar Farao leeft, gij zult vanhier niet weggaan, tenzij uw jongste broeder hierheen

komt. Zendt één van u om uw broeder te halen, maar gij zult gevangen blijven; zo zullen uw woorden getoetst worden, of gij waarheid spreekt; maar indien niet, zowaar Faraó leeft, dan zijt gij verspieters. En hij zette hen gezamenlijk drie dagen lang in hechtenis. Op de derde dag nu zei Jozef tot hen: Doet dit, opdat gij in leven blijft; ik vrees God. Indien gij eerlijke lieden zijt, laat dan één broeder van u gevangen blijven in het huis van bewaring, maar gaat gij heen, neemt koren mee voor de honger uwer gezinnen. Doch dan moet gij uw jongste broeder tot mij brengen, opdat uw woorden waarheid mogen blijken en gij niet sterft. Zij nu deden aldus en zeiden tot elkander: Voorwaar, nu boeten wij voor wat wij onze broeder aangedaan hebben: wij zagen zijn zielsbenauwdheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen. Toen antwoordde Ruben hun: Heb ik u niet gezegd: bezondigt u niet aan de knaap! Maar gij hebt niet geluisterd. Nu wordt zijn bloed van ons geëist. Zij wisten echter niet, dat Jozef hen verstond, want zij gebruikten een tolk. Toen wendde hij zich van hen af en weende. Daarna keerde hij tot hen terug en sprak met hen; hij nam Simeon uit hun midden en liet hem in hun bijzijn binden.

Wijsheid gaat boven emotie

Jozef raakt geëmotioneerd, maar kan zich beheersen. De wijsheid die God geeft stelt je in staat om je emoties onder controle te houden. Wat mooi is dat! Jozef hoort zijn broers met elkaar overleggen en dat zal hem al enige duidelijkheid hebben gegeven over hun hartsgesteldheid: hij bespeurt een verandering bij hen; het is anders dan destijds. Hij geeft koren mee en laat het geld terugleggen in de zakken. Simeon moet achterblijven in Egypte.

Schrik en ontmoediging

Wanneer één van de broers op weg naar huis ontdekt dat het geld is teruggegeven, zakt de moed hen in de schoenen. Wat krijgen we nou? Nu kan die man ons echt van allerlei onwaarheid en onheusheid bejegenen. Waarom doet God ons dit aan? Ze begrijpen er niets van.

Thuis bij vader Jakob doen ze het hele verhaal. De schrik neemt dan toe, want ze vinden in alle zakken met koren het teruggelegde geld. Hoe moet dat de volgende keer? En hoe moet dat met Benjamin?

Vader Jakob is zeer beslist: die jongen gaat niet met jullie mee, dat gaat niet gebeuren. Hij ziet dat niet zitten. Ruben doet nog een poging: Vader, u mag allebei

mijn zonen doden als ik hem niet bij u terugbreng. Ja, daar heb je wat aan... Nee, Ruben, dat is geen verstandige toezegging.

Ze hebben nu wél te eten. Maar daarmee is ook alles gezegd; veel vreugde is er niet meer in de tenten van Jakob. Ze kunnen voorlopig vooruit, maar als het koren op is? De hongersnood is nog niet voorbij... Er zal nog iets anders moeten gebeuren.

God redt en verlost

Het verhaal van Jozef getuigt van redding en verlossing van God, dwars door alles heen. Die redding van de Heer is verbonden met het leven en geloven van één jongen. Met het vertrouwen van God door één mens. Door die éne kan God redden en verlossen. En dat is nooit alleen ten bate van hemzelf, maar ook altijd ten bate van anderen. Ook van hen die daarvoor niet zo'n mooie rol hebben gespeeld. Dat blijkt in dit verhaal. Wat een God is Hij: dóór en dóór goed, vol van liefde en genade, van barmhartigheid en goedertierenheid!

Zijn wij bereid?

Als God dit in en door het leven van Jozef heeft kunnen bewerken, zou Hij dat dan ook niet kunnen doen door het leven van Jezus' gemeente? Redding en verlossing van een hele wereld in nood?

Zijn wij bereid om de weg te gaan die Jozef is gegaan? Om net zoals hij door diepten heen te gaan? Om trouw te blijven aan onze roeping en opdracht? Om die roeping en verkiezing steeds weer te bevestigen? Om uiteindelijk door God tot zegen gesteld te worden voor velen? *(Wordt vervolgd).*

JONGERENRUBRIEK

HOOR JE GOD... of hoor je alleen geluid?

Door Zeina Bassa-Dafesh

We horen zoveel op een dag. Appjes. Muziek. Stemmen. Gedachten. Maar eerlijk? Hoe vaak spreekt God... en horen wij Hem eigenlijk niet echt? Of maar half. Op de achtergrond. Alsof Zijn stem wegvalt tussen alles wat al roept in ons hoofd. Jezus zegt het zo vaak: **“Als je oren hebt om te horen, moet je goed luisteren!”** (Marcus 4:9, BasisBijbel). Hij heeft het niet over je oren. Maar over je hart. De vraag is dus niet: hoor je iets? Maar: **komt het binnen?**

Horen is niet hetzelfde als verstaan

Ik zie het verschil tussen horen en verstaan heel praktisch terug in ons gezin. Onze kinderen zeggen soms gefrustreerd: “Mam, dat hebben we je al gezegd.” En eerlijk? Dan hebben ze gelijk. Ik heb het wel gehoord. Maar het kwam niet binnen. En andersom werkt het ook zo. Jonathan zit midden in zijn toetsweek.

En hij zei iets wat bleef hangen:

“Mam, als de leraar het goed uitlegt, snap ik het.”

En dat klopt. Hoe vaak is stof al taai, en wordt het ook nog eens taai overgedragen? We hebben goede leraren nodig. En Jezus is zo'n geweldige Leraar. De beste die er is. Hij spreekt in beelden, verhalen en gelijkenissen, zodat waarheid niet alleen in je hoofd blijft, maar ook in je hart landt.

De sleutel: hoe luister jij?

In de gelijkenis van de zaaier (Marcus 4) maakt Jezus iets onzichtbaars zichtbaar. Deze gelijkenis staat niet één keer in de Bijbel, maar drie keer: Matteüs 13, Marcus 4 en Lukas 8. Dat zegt genoeg. Dit is een sleutel. De zaaier zaait overal. Het zaad is goed.

Dat is het Woord van God. Maar het verschil zit in de grond. En Jezus zegt daarna: **“Begrijpen jullie deze gelijkenis niet? Hoe zullen jullie dan de andere gelijkenissen begrijpen?”** (Marcus 4:13, BasisBijbel).

Met andere woorden: als je deze niet verstaat, mis je hoe God spreekt. Niet iedereen die hoort, ontvangt. Niet iedereen die ontvangt, doet er iets mee. Sommige harten zijn te druk. Te vol. Te moe.

Anderen zijn hard geworden door teleurstelling. En weer anderen luisteren wel, maar raken daarna opgeslokt door zorgen en afleiding. Daarom zegt Jezus: **“Let er dus goed op hoe je luistert. Want wie heeft, zal nog meer krijgen. Maar wie niet heeft, zal zelfs verliezen wat hij denkt te hebben.”** (Lukas 8:18, BasisBijbel). Dus niet alleen dát je luistert. Maar **hoe**.

Zaai waar de grond open is

Toen ik net tot geloof kwam, wilde ik iedereen overtuigen. Aan tafel. Op 't werk. In de familie. Ik dacht: als ik het maar goed uitleg, dan móéten ze het zien.

Maar zo werkt het niet. God forceert geen harten.

De zaaier strooit overal, maar vrucht komt alleen waar de grond open is. Ik mocht leren: zaai waar harten

open zijn en vertrouw God met de oogst. Dat gaf rust. En het gaf vrucht.

Kracht begint bij luisteren

Een paard laat iets bijzonders zien. Sterk. Krachtig. Maar zijn kracht zit niet alleen in zijn spieren. Het zit in zijn gehoor. Een paard luistert extreem scherp. Zijn oren bewegen constant. Altijd afgestemd. En daardoor kan het krachtig bewegen. Zo werkt het ook geestelijk. Kracht zit niet in hoe hard je gaat, maar in hoe goed je luistert naar God.

Hoe scherp luister jij nog?

We doen vaak veel om ons gewone gehoor te beschermen. Maar hoe staat het met ons geestelijk gehoor? De Bijbel zegt: **“Het geloof komt door het horen. En het horen komt door het woord van Christus”** (Romeinen 10:17, BasisBijbel). Dus als we niet écht luisteren, groeit ons geloof ook niet.

Misschien is dit een eerlijke vraag: Hoe scherp luister ik nog naar God?

God spreekt persoonlijk

Laatst liet ik oordopjes op maat maken. Standaard werkte niet voor mij. En ik dacht: zo werkt God ook.

Zijn stem is niet standaard. Zijn spreken is persoonlijk. Op maat. Daarom zegt de Bijbel: **“Mijn zoon, luister naar mijn wijsheid. Let goed op mijn inzicht”** (Spreuken 5:1, BasisBijbel). En: **“Luister naar Mij en kom naar Mij toe. Luister, dan zullen jullie leven”** (Jesaja 55:3, BasisBijbel). God zegt niet: doe meer, ren harder. Hij zegt: neig je oor! Maak ruimte. Word stil.

Wat wij baden voor jongeren

We hebben jarenlang jeugdwerk gedaan. En weet je wat we vaak baden voor een jeugdavond? “Heer, open hun harten en oren.” En daarna: “Heer, laat wat gezaaid is niet geroofd worden.”

Want jeugd is kwetsbaar. Zoveel stemmen. Zoveel afleiding. Juist daarom is luisteren zo belangrijk. Dat het niet alleen binnenkomt, maar ook blijft.

Soms groeit iets zonder dat je het ziet

Ik was bij twee doopdiensten voordat ik echt tot geloof kwam. Ik vond het mooi, maar het raakte me nog niet diep. Pas later, toen ik echt begon te zoeken, raakte het me wel. Toen begreep ik: dat waren zaadjes.

Jezus zegt: wat gezaaid is, groeit... zelfs als je het niet ziet. God werkt ook wanneer jij het niet doorhebt.

Horen betekent doen

In de Bijbel betekent luisteren nooit alleen horen.

Het betekent: horen én doen. Daarom staat er:

“Doe wat God wil. Luister niet alleen naar Hem. Want dan bedriegen jullie jezelf” (Jakobus 1:22, BasisBijbel).

Dus als Jezus zegt: **“Wie oren heeft om te horen...”** dan bedoelt Hij:

- laat het binnenkomen
- laat het je veranderen
- en doe er iets mee

En nu jij

Niet iedereen die hoort, luistert echt. Niet iedereen die luistert, ontvangt. Niet iedereen die ontvangt, doet er iets mee. De vraag is niet of Hij spreekt. De vraag is: luister jij nog echt?

Denk hier eens over na

Wat helpt jou om God beter te horen? Hoe herken jij Zijn stem? Wat vraagt God nu van jou... om niet alleen te horen, maar ook te doen?!

EEN MOOI BEGIN

Door Jan Verwoerd

Een uitnodiging

Het is zondag 4 januari 2026. De zangleidster kondigt een verrassing aan. We krijgen allemaal een tekst. Een mooi begin van de zangdienst, en een goed begin van het nieuwe jaar. Iemand heeft kaarten met verschillende Bijbelteksten geregeld. Haar kinderen gaan met de teksten rond. Iedereen mag een kaart uit de mand pakken. De zangleidster nodigt uit om iets te zeggen over de tekst die je gepakt hebt. Zelf moet ik de tekst die ik uit de mand gehaald heb eens goed op me laten inwerken. Een poosje over nadenken. En na dat denken en overwegen besluit ik dat ik er iets over ga schrijven. Maar eerst de tekst zelf. Je vindt hem in 1 Samuël 12 vers 24. Daar staat: **“Vreest slechts den Heere en dient Hem trouwelijk met uw ganse hart; want ziet hoe grote dingen Hij bij ulieden gedaan heeft.”** (St.vert.)

Klimaat van vrees in de opvoeding...

Mijn tekst begint met het woord **“vreest”**. Dat woord komt wel bij je binnen als je bent opgevoed in een

klimaat van vrees. Ik moest als kind al overal voor op mijn hoede zijn. En me vooral gedragen. Anders volgde er straf. Dat was thuis zo. Maar ook op school. Daar kon de juf me hard aan je oren trekken als ze het idee had dat ik niet luisterde. Maar ook vrees voor dingen als behandelingen bij de dokter en de tandarts. Als ik dat al niet van thuis meekreeg, waren er altijd welwillende burens die tot in detail vertelden hoe ze door de tandarts waren mishandeld. Ook voor God moest ik oppassen. Want Hij beloont het goede, maar straft het kwade werd geleerd. Hij ziet Alles, en houd je voortdurend in de gaten. Er valt nog veel meer over te vertellen, maar dat laat ik achterwege. Ik kan wel zeggen dat vrees op allerlei gebieden van mijn leven heeft gewerkt en soms nog werkt. En ik durf te stellen dat ik vast niet de enige ben die in zo'n klimaat is opgevoed.

Gezonde vrees houdt ontzag en eerbied in

Natuurlijk realiseerde ik me op het moment dat ik de tekst las onmiddellijk dat het woord **“vrees”** onder meer ook **“ontzag”** betekent. Maar toch...

Als je bedenkt wat er in het Oude Testament aan straffen en rampen aan God worden toegeschreven begrijp je wel dat de vertalers het Hebreeuwse woord **“yare”** met **“vreest”** hebben vertaald. Maar je kunt dit woord ook vertalen met: ontzag hebben (NBV), vereren, eren, eerbied hebben. Mede gelet op de woorden die in deze tekst na het woord **“vreest”** volgen zou ik de tekst uit 1 Sam. 12:24 als volgt vertalen: **Vereer alleen de Heer en dien Hem trouw met geheel je hart, en roep in herinnering de grote dingen die Hij aan jullie heeft gedaan.**

God dienen zonder vrees

Je kunt bij grote dingen aan van alles denken. Maar het belangrijkste dat God aan jou en mij heeft gedaan is dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven om je te verlossen van je zonde, duivel en dood. Om zo, **verlost van je vijanden, God te dienen zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht al onze dagen** (Lucas 1:74-75, NBG). En daar blijft het niet bij. Want dat verlossen is geen éénmalige gebeurtenis. **Jouw verlossing gaat verder.** Als jij verder doorgaat met het dienen van God en Jezus. Geleid door Jezus, die je Heer en herder wil zijn. En ik schrijf **“wil zijn”**. Dat is Zijn verlangen naar jou toe. Maar je moet het zelf ook willen. God en Jezus doen niets tegen je wil in.

‘God ziet je’, niet negatief maar positief opgevat

Iemand zei laatst in een dienst: **“God ziet je.”** Niet om te kijken of je het allemaal wel goed doet. Nee, Hij ziet je omdat Hij ernaar verlangt dat je een mens wordt zoals Hij van het begin af aan heeft bedoeld. Een mens naar Zijn beeld geschapen. **God verlangt ernaar dat je**

meegaat in dat proces van verdere ontwikkeling tot zoon van God. En van verdere verlossing van bijvoorbeeld persoonsvijanden, die vaak al jaren in je geslachten regeren met bijvoorbeeld angsten en benauwdheden. Dat is vreugde voor God en Jezus. Het is ook vreugde voor jou. Het verkwikt je hart, het geeft je vrede, blijdschap en perspectief. Het mondt uit in eeuwig leven in Gods klimaat. Als dat geen grote dingen zijn! Dingen die je zelf niet kunt. **Vereer dus alleen de Heer en dien Hem trouw met geheel je hart.** Roep in herinnering de grote dingen die Hij aan jou en mij gedaan heeft. En denk aan alle prachtige beloften die Hij in jouw leven en in de gemeente nog wil vervullen!

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij is op 15-06 voor no. 6 van jaargang 5, juni 2026. Verschijningsdatum: rond 25 juni 2026. In dat nummer weer een vervolgedeel over de opname door Jildert de Boer en een fris artikel van Pieter van Berkel vanuit de Filipijnen.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Redactie:

Jildert de Boer

E-mail: jadeboer54@gmail.com (tijdelijk)

Jan van Nassaupark 91,
3844 BS Harderwijk.

Tel. 06-27269342

Vormgeving: Henk Verbeek

GEDICHT

Want hóe de dag er ook uit ziet
en we ontwricht lijken te zijn...
Wát voor nare omstandigheden
we ons ook bevinden
en de dag al begint met verdriet en met pijn...
Wát de duivel ook heeft aangericht
'Mijn kind, zegt God... het wordt áltijd weer licht!'

'Want ben ík het niet, die over jou waakt
en ben ík het niet, die met mijn liefde
in welke omständigheid dan ook
jou steeds weer ráákt
met mijn tróóst... en mijn nabijheid
en Ik mijn Wóórd aan je geef... en weer zicht
wánt, het wordt altijd weer licht!'

'Mijn kind, want jij mag ÓPSTAAN EN SCHITTEREN
want over jou schijnt mijn licht,
mijn luister, mijn héérlijkheid en mijn majesteit!
Omdat Ik je met kracht zal omringen
zodat je in élke situatie weer kan zingen!
Omdat je ervaart en ziet, hoeveel Ik van je hóu
want, het wordt altijd weer licht óók... voor jou!'

Hanny Laurita

